ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΑΛ. ΤΣΙΠΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ

Τα ξημερώματα της 27ης Ιουλίου εσύ και η κυβέρνηση σου εισβάλατε σε τρεις καταλήψεις που φιλοξενούσαν πρόσφυγες και μετανάστες στη Θεσσαλονίκη. Ταυτόχρονα συλλάβατε 75 αλληλέγγυους από Ελλάδα και Ευρώπη ενώ τους πρόσφυγες τους στείλατε άρον-άρον σε hot–spot, κάποια από τα οποία αρνήθηκαν να τους παραλάβουν λόγω πληρότητας. Έτσι τους παρατήσατε στη μέση του πουθενά.

Επειδή το «Ορφανοτροφείο» και η «Hurriya» έχουν τον δικό τους πολιτικό λόγο και δε θέλουμε να τον υποκαταστήσουμε, σας υπενθυμίζουμε ως «Λεωφόρος Νίκης 39» αυτά για τα οποία είμαστε κάτι παραπάνω απο σίγουροι ότι γνωρίζετε.

Η κατάληψη της Λ. Νίκης ήταν γέννημα της εξέγερσης του Δεκέμβρη (2008) και ήταν η πρώτη κατάληψη αμιγούς στέγασης για ανθρώπους αυτού του κινήματος, που το είχαν πραγματική ανάγκη.

Ενταγμένη μέσα σε αυτά τα πλαίσια διεκδικούσε, μέσα από ένα παρατημένο κτίριο, την αξιοπρεπή διαβίωση για τους “ενοίκους” του, επαναπροσδιορίζοντας την έννοια του δημόσιου χώρου. Για τον λόγο αυτό φιλοξένησε, όλα αυτά τα χρόνια, εκατοντάδες αγωνιστές και διαδηλωτές όχι μόνο από την Έλλαδα αλλά κι από όλο τον κόσμο.

Όταν προέκυψε η προσφυγική κρίση, άνοιξε την πόρτα της για να υποδεχθεί και να συμβιώσει ισότιμα και αλλέγγυα με τους πιο ευπαθείς απ’ αυτούς, οικογένειες με μικρά παιδιά. Ταυτόχρονα εντάχθηκε σε ένα δίκτυο ιατρικής και διατροφικής φροντίδας, που είχε δημιουργηθεί απ’ τις απαρχές της Ειδομένης.

Σ’ αυτούς λοιπόν τους ανθρώπους τα ξημερώματα της Τετάρτης επιφυλλάξατε να ξαναζήσουν για άλλη μια φορά τον εφιάλτη απ’ τον οποίο προσπάθησαν να ξεφύγουν, διασχίζοντας όπως χιλιάδες άλλοι την εκατόμβη του Αιγαίου.

Πριν πάρετε την εξουσία σάς καλοσορίζαμε στην κόλασή της, απ΄ την οποία αδύναμοι να δραπετεύσετε αναλάβατε να την διαχειριστείτε.

Διαποτισμένοι απ' τον κρατισμό και τον κυβερνητισμό, αφού δεν μπορέσατε να παράξετε τίποτα καινούργιο, αναπαράγετε τα συντρίμια της καθεστωτικής πολιτικής.

Επειδή το κράτος δεν επανιδρύεται (το'χε διαπιστώσει ήδη ο Καραμανλής), όχι μόνο δεν το καταλάβατε αλλά σας κατέλαβε. Αυτό το κράτος της έκτακτης ανάγκης σε καθεστώς εξαίρεσης.

Το "για πρώτη φορά αριστερά" είναι πράγματι αλήθεια, όχι όμως όπως την πουλούσατε με λεονταρισμούς μέσα κι έξω αλλά όπως τη βιώνουμε.

Ό,τι δεν τολμούσε η δεξιά αναλάβατε να το φέρετε σε πέρας διαγκωνιζόμενοι στις συγγνώμες.

Δεν είστε μόνο κάθε λέξη του συντάγματος αλλά με γοργούς ρυθμούς εξελίσσεστε σε κάθε λέξη του νόμου και της τάξης.

Γι' αυτές τις επιλογές έχετε έτοιμους συμμάχους και πληθώρα κολαούζων για να αναλάβουν αυτό το ρόλο. Με τη θέση σας για τον φράχτη του Έβρου, με την αναγνώριση της Τουρκίας ως ασφαλούς χώρας μέσω της συμφωνίας που υπογράψατε, με την κρατική διαχείριση του προσφυγικού στη λογική του στρατοπέδου όπου κλείσατε την Ειδομένη για να την πολλαπλασιάσετε, απελευθερώσατε όχι την αριστερά αλλά τον αντιδραστικό και ακροδεξιό λόγο.

Ο Μπουτάρης, ο Καμίνης, η πρυτανεία του ΑΠΘ, η εκκλησία βγήκαν σε συγχορδία με την πλειοψηφία των ΜΜΕ να σας σιγοντάρουν. Δεν είναι η πρώτη φορά εξάλλου, σας είχαμε ξαναδεί όταν άρχισε πόλεμος κατά των αλληλέγγυων στη μέση της προσφυγικής κρίσης. Τότε αντιληφθήκατε οτι η αλληλεγγύη παίρνει δομικά χαρακτηριστικά πέρα από σας, από το κράτος και τις ΜΚΟ, κι από την ανοχή περάσατε στην επίθεση. Αλέξη οι θάνατοι και οι λοιμώξεις γίνονται στις κρατικές δομές. Τι δεν καταλαβαίνεις από τον θάνατο της 27χρονης κοπέλας στο hot–spot της softex;

Γνωρίζουμε ότι η εισβολή στις καταλήψεις ήταν η απάντηση του κράτους στο No Border. Γνωρίζουμε πως θέλετε να κρατικοποιήσετε την αλληλεγγύη σύμφωνα με τους κανόνες της στρατοπεύδευσης, γι' αυτό βάλατε έναν απίθανο καραβανά (Τόσκας) να μας κάνει υποδείξεις. Αλλά μάλλον αγνοείτε οτι δεν είμαστε ούτε ρομαντικοί ούτε life style αγωνιστές.

Η αυτοργάνωση και οι δομές της, η συμμετοχική και ισότιμη αλληλεγγύη για έναν κόσμο που δε μπορεί να υπάρξει παρά μαζί με τους “άλλους”, η άμεση δημοκρατία, η κοινωνική δικαιοσύνη, ο αγώνας για την κοινωνική αντιεξουσία είναι βίωμα και είναι εδώ και απέναντι σας.

Καλή αντάμωση στους δρόμους και πάρτε το όπως θέλετε.

ΥΓ. Τι να πούμε για όλους αυτούς που από πολιτικά πρόσωπα μετατρέπονται όλο και περισσότερο σε παρατρεχάμενους του πραγματισμού της εξουσίας.

Από την κατάληψη της Λεωφόρου Νίκης 39

Μιχάλης Χαριτέλης
Οδυσσέας Δερματάς
Σάντρα Χουκ
Διονύσης Κουτλόγλου
Γρηγόρης Τσιλιμαντός
Νίκος Χατζής
Νίκη Δημητριάδη
Άννα Καραγεωργίου
Ξανθή Παρασχίδου
Όλγα Παπαδημητρίου
Μιχάλης Βλάχος
Μάρκος Προβελέγγιος
Βασίλης Παπαδόπουλος